

רע"פ 2136/14 - לאפי מוסא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2136/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: לאפי מוסא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: י' נועם, כ' מוסק ו-מ' בר-עם), מתאריך 09.02.2014 בתיק עפ"ג 34689-01-13

בשם המבקש: עו"ד מאהר חנא

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בירושלים (כב' השופטים: י' נועם, כ' מוסק ו-מ' בר-עם), ב-עפ"ג 34689-01-13, מתאריך 9.2.2014, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום הנכבד בירושלים (כב' השופט א' רון), ב-ת"פ 2756/09 (הכרעת דין מתאריך 2.9.2012 וגזר דין מתאריך 6.12.2012).

2. המבקש שימש במועדים הרלבנטיים לאישום כמנהלה הפעיל של חברת קונטראקו אינטרנשיונל בע"מ, שהינה חברה קבלנית אשר ביצעה עבודות בנייה באתרים שונים (להלן: החברה). בהכרעת-דין, שניתנה לאחר שמיעת

עמוד 1

ראיות, נקבע כי בין השנים 2004-2007, הגישה החברה, באמצעות המבקש, דו"חות תקופתיים שבהם ניכטה, שלא כדין ובמטרה להתחמק מתשלום מס, תשומות בסך של למעלה משמונה מיליון ש"ח, כאשר המס הכלול בהן עמד על 1,347,478 ש"ח. זאת על-סמך 83 חשבוניות מס פיקטיביות של 6 חברות שונות, קרי: מבלי שהחברות הללו ביצעו, או התחייבו לבצע עסקה כלשהי עם החברה. בנוסף נקבע כי בתקופה שבין החודשים ינואר ליוני שנת 2010 החברה (באמצעות המערער) נמנעה מלהגיש 4 דו"חות תקופתיים כנדרש בחוק, ולא דיווחה על עסקאותיה בסך של למעלה מ-1.7 מיליון ש"ח, אשר סכום המע"מ הכלול בהן הוא 281,931 ש"ח, ולא העבירה את המע"מ שגבתה מלקוחותיה לשלטונות המס, כמתחייב בחוק.

על יסוד ממצאים עובדתיים אלה הרשיע בית משפט השלום הנכבד את המבקש (ואת החברה) בעבירות של: ניכוי מס תשומות בלא שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: החוק), במטרה להתחמק מתשלום מס (עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק), וזאת בניסיונות מחמירות (על-פי סעיף 117(ב)(3) לחוק) (להלן: העבירות מושא האישום הראשון). כן הורשע המבקש (והחברה) ב-4 עבירות של: אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד (לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, בקשר עם סעיף 67 לחוק ותקנה 20 לתקנות שהותקנו מכוחו), והוצאת חשבוניות מס מבלי לשלם במועד את המס הכלול בהן (לפי סעיף 117(א)(14) לחוק) (להלן: העבירות מושא האישום השני).

3. לאחר שמיעת טיעונים לעונש, ולאחר שעמד על חומרתן של העבירות שבהן הורשע המבקש, קבע בית משפט השלום הנכבד כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של המבקש, למכלול העבירות, נע בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל (כאשר בכל הנוגע למתחם הענישה ההולם בגין העבירות שנדונו באישום הראשון, נקבע כי הוא נע בין 15 לבין 24 חודשי מאסר בפועל). בסופו של יום, בהתחשב בגילו המבוגר של המבקש, במצבו הבריאותי הרופף ובעברו הנקי, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 16 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך של 75,000 ש"ח, שישולם בתשלומים, או 150 ימי מאסר תמורתו.

4. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי הנכבד, הן על הרשעתו בעבירות, מושא האישום הראשון (להבדיל מהרשעתו בעבירות, מושא האישום השני - אשר התבססה, בין היתר, על הודאתו), והן על גזר דינו - נדחה, כאמור, על שני חלקיו.

אשר לערעור על הכרעת הדין, נקבע כי לא קמה עילה להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום הנכבד - אשר נסמכו על הראיות והעדויות שנשמעו בפניו ועל התרשמותו מהם.

באשר לעונש - בית המשפט המחוזי הנכבד עמד על כך שבגזר-הדין נפל, אמנם, פגם ביישומו של סעיף 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) בכך שבית משפט השלום הנכבד חרג לקולא ממתחם הענישה שהוא עצמו קבע, בשל נסיבותיו האישיות של המערער (להבדיל משיקולי שיקום - כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין). יחד עם זאת, קבע בית המשפט המחוזי הנכבד כי לגופו של עניין לא קמה עילה להתערב בעונש שהושת על המבקש, אשר מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם בגין כל העבירות (העומד, לגישתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, על תקופה שבין 15 חודשים לבין 28 חודשי מאסר בפועל), ומביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של המבקש, את גילו המתקדם ואת מצבו הבריאותי הרופף.

מכאן הבקשה שלפני, למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, על שני נדבכיו.

5. לאחר עיון בבקשה ובנימוקיה, וכן בחומר שצורף אליה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, באשר היא איננה נמנית על אותם מקרים מיוחדים וחריגים שבהם מוצדק להעניק רשות לדיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, לאחר שטענותיו של המבקש נדונו והוכרעו בשתי ערכאות. לא מצאתי כי הבקשה מעוררת שאלה משפטיות נכבדה, או סוגיה ציבורית כבדת משקל, החורגת מעניינם של הצדדים (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), ואף אינני סבור שמתגלה כאן אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות דין (ראו: רע"פ 2122/13 דבש נ' מדינת ישראל (9.5.2013)).

6. הטענות שמעלה המבקש כנגד הכרעת הדין הינן טענות בעלות אופי ערעורי אשר אין מקום להידרש אליהן במסגרת הליך זה (ראו, למשל: רע"פ 2744/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (30.4.2013)). למעלה מן הדרוש אעיר כי בניגוד לטענתו של המבקש, בית המשפט המחוזי הנכבד לא קבע בפסק דינו כי החשבוניות, מושא העבירות שבהן הורשע המבקש באישום הראשון הן חשבוניות "זרות" (להבדיל מ"פיקטיביות"), אלא ציין (בתגובה לטענות שהעלה המבקש בפניו), כי יהא אשר יהיה הכינוי שיינתן להן, מדובר בחשבוניות "מדומות וכוזבות, ולא משקפות עסקת אמת בין מנפיק החשבוניות לבין העוסק" (ההדגשה במקור - ח"מ) - ומשכך השימוש בהן לצורך ניכוי מס תשומות, במטרה להתחמק מתשלום מס, מגבש את יסודותיה של העבירה לפי סעיף 117(ב) לחוק. קביעה זו של בית המשפט המחוזי הנכבד עולה בקנה אחד עם פסיקת בית משפט זה ב-רע"פ 9008/01 מדינת ישראל נ' א.מ. תורג'מן (בפירוק), פ"ד נח(4) 439 (2004), שנסיבותיו קרובות לנסיבות המקרה שלפני (וראו גם: רע"פ 5718/05 אוליבר נ' מדינת ישראל (8.8.2005) ו-רע"פ 10945/07 יגיל נ' מדינת ישראל (14.5.2008), שהוזכרו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד). לפיכך, אין עילה להתערבות בהכרעת הדין בענייניו של המבקש.

7. באשר לטענותיו של המבקש כנגד חומרת העונש שהושת עליו - הלכה היא כי רשות ערעור לדיון בטענות מסוג זה תינתן רק במקרים שבהם העונש שהושת על המבקש סוטה במידה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת, או הראויה, בהתאם לנסיבות העניין (ראו: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.8.2009); רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997)). לא מצאתי כי כזה הוא המקרה שבפני (עיינו והשוו: רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013), רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.2013), רע"פ 5823/09 באשיתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009)).

8. סוף דבר: הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

המבקש יתייצב, איפוא, לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו, כפי שקבע בית המשפט המחוזי הנכבד, בתאריך 1.4.2014, בשעה 9:00, בבית המעצר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336. ב"כ המבקש ידאג להמציא לשירות בתי הסוהר, מבעוד מועד, תיעוד רפואי עדכני בענייניו של המבקש, כפי שהורה בית המשפט המחוזי הנכבד.

תשומת לב שירות בתי הסוהר למצבו הרפואי של המבקש ולאמור בסיפא לפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בהקשר זה.

ניתנה היום, כ"ב באדר ב' התשע"ד (24.3.2014).

עמוד 3

שׁוֹפֵט
